

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/65/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010147
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3616010147.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného L. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.11.2016, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

L. T., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L.,
W.. B. XXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVV Ilava, bez pracovného pomeru,

je v i n n ý, ž e :

dňa 27.05.2016 v čase okolo 14:00 hod. v L. na ul. G. pri garáži s popisným číslom XXX, pod vplyvom alkoholu, pred prítomnou policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, privolanou na miesto kvôli poškodzovaniu zámkov na predmetnej garáži, sa opakovane vyhrážal zabitím svojej družky J. T. a opakoval, že jej rozbije a zapáli autá, následne po upozornení príslušníkom PZ Q. V., aby upustil od protiprávneho konania Q. V. uviedol, aby od neho okamžite odstúpil, lebo inak za seba neručí a zabije ho, potom vošiel do uvedenej garáže, z ktorej následne vyšiel pričom v rukách držal kladivo a sekeru a opätovne sa poškodenej svojej družke J. T. vyhrážal, že ju zabije a podpáli a rozbije jej autá a príslušníkovi PZ Q. V. uviedol, že ak sa k nemu opäť priblíži, tak zabije aj jeho a snažil sa z miesta odísť, na výzvu hliadky polície, aby stál nereagoval a vyhrážal sa policajtovi Q. V. s kladivom a sekerou v rukách, nech sa nepribližuje, lebo ho zabije, čím svojim konaním u poškodenej svojej družky J. T. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe - družke,

inému sa vyhrážal usmrtením v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona,

prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 324 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 26.09.2016 na Okresnom súde Partizánske obžalobu na L. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 27.05.2016 v čase okolo 14:00 hod. v L. na ul. G. pri garáži s popisným číslom XXX, pod vplyvom alkoholu, pred prítomnou policajnou hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske, privolanou na miesto kvôli poškodzovaniu zámkov na predmetnej garáži, sa opakovane vyhrážal zabitím svojej družky J. T. a opakoval, že jej rozbije a zapáli autá, následne po upozornení príslušníkom PZ Q. V., aby upustil od protiprávneho konania Q. V. uviedol, aby od neho okamžite odstúpil, lebo inak za seba neručí a zabije ho, potom vošiel do uvedenej garáže, z ktorej následne vyšiel pričom v rukách držal kladivo a sekeru a opätovne sa poškodenej svojej družky J. T. vyhrážal, že ju zabije a podpáli a rozbije jej autá a príslušníkovi PZ Q. V. uviedol, že ak sa k nemu opäť priblíži, tak zabije aj jeho a snažil sa z miesta odísť, na výzvu hliadky polície, aby stál nereagoval a vyhrážal sa policajtovi Q. V. s kladivom a sekerou v rukách, nech sa nepribližuje, lebo ho zabije, čím svojim konaním u poškodenej svojej družky J. T. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 09.11.2016, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu,
- sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe právne kvalifikuje ako prečin nebezpečného vyhrážania v súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora, poškodených a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonával iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia, ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 14.07.2016 vyplýva, že obžalovaný netrpí žiadnou psychickou chorobou v pravom zmysle slova, t.j. žiadnou psychózou, zistila sa u neho kombinovaná závislosť od psychotropných látok aktuálne v proklamovanej abstinencii. V čase inkriminovaného činu obžalovaný netrpel duševnou chorobou ani poruchou psychotickej kvality, obžalovaný bol v stave afektu, nejednalo sa však o patický afekt, t.j. uvedený afekt nebol forenzne významný. V inkriminovanom čase bol obžalovaný v stave prostej alkoholovej opojenosti stredne ťažkého stupňa, do tohto stavu sa dostal sám, vlastným zapríčinením, rozpoznávacie schopnosti obžalovaného boli zachovalé, ovládacie schopnosti boli forenzne nevýznamne znížené v dôsledku prostej alkoholovej opojenosti. Znalec konštatoval u obžalovaného závislosť od opiátov, metamfetamínov a alkoholu v rozhodnom štádiu, aktuálne v proklamovanej abstinencii. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže uvádzať do stavov alkoholovej opojenosti a môže páchať trestnú činnosť. Znalec aktuálne nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie.

Z písomného podania poškodenej J. T. zo dňa 10.10.2016 vyplýva, že táto ponúkla peňažnú záruku vo výške 1.000 € za účelom prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu. Zároveň vyslovila súhlas, aby po prepustení z väzby na slobodu obžalovaný býval u nej. V prípade potreby je ochotná obžalovanému v tomto mieste zriadiť aj trvalý, resp. prechodný pobyt. V záverečnej reči poškodenej uviedla, že žiada súd, aby obžalovaného čím skôr pustil, nakoľko ho doma potrebuje kvôli deťom i ostatným veciam, poškodenej obžalovanému trestnú činnosť odpustila.

Poškodený Q. V. prijal ospravedlnenie obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako i svedok T. U., ktorý tiež zasahoval na mieste činu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, bezdetný. Doposiaľ bol 11 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť (najmä krádeže, podvody, či sprenevera). Naposledy bol trestaný rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/115/2014 zo dňa 27.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/3/2015 zo dňa 12.03.2015 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov (do 12.03.2017). Z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol od roku 2012 až do súčasnosti 24 krát postihnutý za spáchanie priestupku. Išlo vo všetkých prípadoch o priestupky v cestnej premávke (rýchlosť jazdy, porušenie povinnosti vodiča, používanie bezpečnostných pásov). Z miesta bydliska nebol bližšie hodnotený.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že obžalovanému svedčia dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Ďalej súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov) a § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Teda pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností postupom v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri konštatovaní, že obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkových podstát dvoch trestných činov (oba sú prečiny) pri aplikácii § 41 ods. 1 Trestného zákona (do úvahy prichádza uloženie úhrnného trestu) zistil, že najprísnejšie trestným zo zbierajúcich sa prečinov je prečin útoku na verejného činiteľa v zmysle § 324 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona s trestnou sadzbou 1 až 5 rokov. Zároveň súd zistil, že obžalovaný predmetný skutok, ktorý vykazuje znaky úmyselných trestných činov, spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, preto v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona neprichádza do úvahy uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. V danom prípade súd považoval uloženie trestu obžalovanému v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, s ohľadom na závažnosť spáchaných trestných činov, na ich následok, postoj poškodených k následku spôsobenému trestnými činmi, ako aj na osobu páchatela, spôsob

spáchania skutku a na postoj páchatela k spáchanému skutku, za neprimerane prísne a v danom prípade súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona. Na základe toho v zmysle § 324 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (majúc na zreteli ustanovenie § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona), vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, pričom tento trest považuje súd za dostatočne prísny z hľadiska represívnej funkcie trestu, ktorý môže u obžalovaného splniť svoj účel a naplniť tak aj ochrannú a výchovnú funkciu trestu. Zároveň týmto trestom je aj naplnená zložka individuálnej a generálnej prevencie. Súd pozitívne zhodnotil skutočnosť, že obžalovaný po počiatočnom popieraní spáchania skutku sa nakoniec k jeho spáchaniu doznal a svoje konanie úprimne oľutoval a v záverečnej reči uviedol, že má záujem urobiť zmenu vo svojom živote, začať nový život a najmä tiež skutočnosť, že sa obžalovaný ospravedlnil za svoje konanie poškodeným (príslušníkov PZ Q. V. i jeho družke J. T.), ktorí jeho ospravedlnenie prijali, jeho družka navyše uviedla, že má záujem na tom, aby sa k nej obžalovaný vrátil a aby jej pomáhal s výchovou jej dvoch synov, ktorých obžalovaný nie je biologickým otcom, ale s ktorými má dobrý vzťah, a tiež aby jej pomáhal aj s ostatnými vecami, teda naznačila, že má záujem, aby opäť fungovali ako jedna rodina (v tejto súvislosti súd nad rámec rozhodnutia poznamenáva, že pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného po podaní obžaloby čakali obe deti družky obžalovaného pred budovou súdu spolu s poškodenou, aby aspoň na krátky okamih mohli vidieť obžalovaného a vysloviť mu svoju podporu). Súd tiež prihliadol aj na závery znaleckého posudku MUDr. Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý konštatoval u obžalovaného závislosť od opiátov, metamfetamínov a alkoholu v rozhodnom štádiu, aktuálne v proklamovanej abstinencii. Znalec z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa obžalovaný môže uvádzať do stavov alkoholovej opojenosti a môže páchať trestnú činnosť. Znalec nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie. Súd tiež poukazuje na lekársku správu, ktorú predložil obhajca obžalovaného na pojednávaní a z ktorej vyplýva, že obžalovaný má hepatitídu typu C, ochorenie často sa vyskytujúce u konzumentov drog, ktorému ochoreniu rovnako konzumácia drog, ako i alkoholu nepomáha. Súd zohľadnil tiež predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento bol až do súčasnosti 11 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť (najmä krádeže) aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody. Zohľadnil tiež skutočnosť, že obžalovaný bol od roku 2012 až do súčasnosti 24 krát postihnutý za priestupok, pričom vo všetkých prípadoch išlo o priestupky na úseku dopravy (porušovanie pravidiel cestnej premávky). V neposlednom rade súd tiež poznamenáva, že obžalovaný bol naposledy odsúdený tunajším súdom (ako to už bolo vyššie konštatované) v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/115/2014 zo dňa 27.10.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/3/2015 zo dňa 12.03.2016 pre prečin krádeže formou spolupáchatelstva v štádiu pokusu na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Teda obžalovaný sa predmetného skutku, za ktorý je v súčasnosti stíhaný, dopustil v skúšobnej dobe, kedy s veľkou pravdepodobnosťou dôjde k premene trestu vo veci sp. zn. 2T/115/2014 na trest nepodmienečný. Po zhodnotení všetkých týchto skutočností dospel súd k záveru, že takto uložený trest v dostatočnej miere bude plniť požiadavku nielen represie, ale aj individuálnej, či generálnej prevencie, a to i napriek vyššie zmieneným negatívnym ukazovateľom na strane obžalovaného (najmä jeho predchádzajúca trestná a priestupková minulosť), kedy by sa na prvý pohľad mohlo zdať, že na naplnenie účelu trestu u obžalovaného je mu potrebné uložiť trest prísny, vysoký. Súd v danom prípade považoval za podstatné, že blízka rodina obžalovaného (jeho družka - poškodená a jej deti) obžalovanému trestnú činnosť odpustili (ospravedlnenie obžalovaného tiež prijal aj poškodený - príslušník PZ Q. V.), naďalej pri ňom ostali stáť a aj v týchto ťažkých chvíľach sú mu oporou a mohli by tak zároveň byť pre neho motiváciou k tomu, že obžalovaný má stále o čo stáť a najmä k tomu, aby prehodnotil svoje životné postoje a konečne už urobil hrubú čiaru za svojou minulosťou a začal žiť riadnym, usporiadaným životom ako správna hlava rodiny (i keď s poškodenou nie sú zosobášení) a bol tak oporou pre svojich najbližších, ktorí (ako to aj uviedla poškodená v záverečnej reči) ho doma potrebujú, teda v danom prípade mal súd na zreteli aj tú skutočnosť z hľadiska zásad ukladania trestov, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, kedy družka obžalovaného ako poškodená a jej deti, hoci nie sú biologickými deťmi obžalovaného, nepochybne sú jeho blízkymi osobami, čo potvrdili aj svojim postojom k nemu počas prebiehajúceho konania, ako na to už súd vyššie poukázal. Záverom súd konštatuje, že právo na osobnú slobodu je významným právom a je ťažko vyjadriteľné akýmkoľvek merateľným kvantifikátorom, akú hodnotu toto právo má. Každý jednotlivec tento zásah, hoc zákonný, pociťuje inak. Je to vždy

vecou individuálneho posúdenia všetkých jednotlivých skutočností, pričom každému môže stačiť pre dosiahnutie účelu trestu iná miera, resp. výmera trestu. U obžalovaného súd zásah do jeho osobnej slobody v trvaní 8 mesiacov (s vidinou blízkeho trestu odňatia slobody na 4 mesiace nepodmienečne, ktorý mu bude premenený v inej trestnej veci) a pri zohľadnení pozitívneho postoja jeho blízkej rodiny k nemu s tým, že sú ochotní mu dať ďalšiu šancu, považuje za postačujúci na to, aby sa u neho mohol účel trestu plne prejavíť, ale aj na to, aby jeho osud odradil aj iných od páchania trestnej činnosti.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).